

Plán odpadového hospodářství Ústeckého kraje 2016 – 2025: odůvodnění neúplného zohlednění podmínek stanoviska Ministerstva životního prostředí k návrhu koncepce dle § 10g odst. 4 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí

Ministerstvo životního prostředí vydalo k návrhu koncepce Plán odpadového hospodářství Ústeckého kraje 2016 – 2025 stanovisko čj. 8709/ENV/16 z 18. 2. 2016. Podmínky stanoviska byly ve schválené koncepci zohledněny vyjma podmínky č. 8 následujícího znění:

„V rámci realizace nových zařízení pro nakládání s odpady nepovolovat lokalizaci v zátopových územích a v případě již povolených zařízení pro nakládání s odpady v zátopových územích povolovat pouze činnosti v souladu s vodním zákonem. V případě, že již provozovaná zařízení umístěná v zátopovém území nemají zpracovaný individuální povodňový plán vlastníka nemovitosti, je nutné jej nechat zpracovat.“

Tato podmínka nebyla ve schválené koncepci zohledněna.

Odůvodnění:

Vzhledem ke své striktně závazné formulaci by tato podmínka mohla být zohledněna prakticky jen kompletním převzetím do závazné části Plánu odpadového hospodářství Ústeckého kraje 2016 – 2025, která je vyhlášována formou obecně závazné vyhlášky Ústeckého kraje. S účinností této vyhlášky by tak de facto vstoupil v platnost absolutní zákaz umístování jakýchkoliv zařízení k nakládání s odpady v záplavových územích, a to bez ohledu na velikost a charakter těchto zařízení, bez ohledu na to, zda k jejich provozování je či není třeba souhlasu orgánu státní správy odpadového hospodářství, i bez ohledu na diferenciaci povodňového rizika uvnitř daného záplavového území. Protože pak na území Ústeckého kraje při soutoku Labe a Ohře spadají do záplavového území rozsáhlá území zahrnující větší části nebo celé správní obvody některých obcí, takové omezení by v těchto obcích prakticky znemožnilo normální fungování odpadového hospodářství a uplatňování celé řady dalších zásad a opatření Plánu odpadového hospodářství Ústeckého kraje 2016 - 2025. Předkladatel koncepce proto dospěl k závěru, že zohledněním uvedené podmínky by se koncepce stala vnitřně rozpornou a tuto podmínku ve schválené koncepci nezohlednil. Přitom vzal rovněž v úvahu, že právní regulace umístování zařízení k nakládání s odpady v záplavových územích je dostatečně řešena vodním zákonem a umožňuje nacházet v každém jednotlivém případě přiměřený kompromis mezi veřejným zájmem na snižování míry povodňového rizika a veřejným zájmem na efektivním a udržitelném odpadovém hospodářství v jednotlivých obcích.